

Spolu se Šámou jsme si stoupli vedle stodoly a předstírali jsme opravdu hlasitý rozhovor.

Páni, podívej se na tady tu lahodnou slámu, co tu jen tak leží.

No jo, je to ta nejlahodnější sláma, jakou jsem kdy viděla.

Žádná reakce od Bifteka.

„Jeden z nás musí jít dovnitř,“ zašeptal jsem.

Šáma přikývla a oba jsme se podívali na Bílka.

„To je ono. Jde vám to skvěle,“ zamumlal.

Nepotřebovali jsme **roztleskávačku**.

Potřebovali jsme někoho, kdo Bifteka

vyprovokuje k akci. A už bylo na čase, aby Bílek udělal něco smysluplného.

Předstírali jsme, že jsme to vzdali a odcházíme, a poloslepého Bílka jsme vedli mezi sebou.